

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/192/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715207642
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715207642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci navrhovateľky J. Ľ., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.. H. XXX/X, XXX XX S., občianky SR, zastúpenej JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, AK so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, proti odporcovi C. Ľ., rod. Ľ., nar. XX.XX.XXXX, trvale H. Z.. H. XXX/X, XXX XX S., občanovi SR, zastúpenému JUDr. Dášou Brázdilovou, advokátkou, AK Brázdil & Brázdilová so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky J. Ľ., rod. K., nar. XX.XX.XXXX a odporcu C. Ľ., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX vo F., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Mesta F. vo zväzku 23, ročníka XXXX, na strane 245, pod por. č. 150 r o z v á d z a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom podaným prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 26.5.2015 požiadala o rozvod manželstva. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzavrela po niekoľkomesačnej známosti so vzájomnou citovou náklonnosťou. Dňa XX.XX.XXXX sa im narodil syn C. Ľ. a dňa XX.X.XXXX syn C. Ľ.Á.. Manželstvo bolo zo začiatku harmonické, prípadné rozpory riešili dohodou a vysvetlením. Postupne začali medzi nimi vznikáť nezhody a rozpory, ktoré viedli k tomu, že približne od r. 2005 účastníci konania vzájomne nevychádzajú. Navrhovateľka bola dlhšiu dobu nezamestnaná, hľadala si prácu aj mimo územia SR. Dlhšiu dobu bola zamestnaná v zahraničí. Podobne aj odporca sa snažil z dôvodu nízkych príjmov nájsť si lepšie zamestnanie a rovnako začal počas dovolení pracovať v zahraničí. Uvedené odlúčenie, postupná strata kontaktov, viedli k citovému odcudzeniu, na ktoré si vzhľadom na spôsob života aj vznikli a prestali sa spolu aj intímne sýkať. Hospodária oddelene, bývajú v byte, v ktorom jednu izbu užíva navrhovateľka, jednu odporca. Odporca neprispieva navrhovateľke na stravu a ani na bežné životné potreby. Navrhovateľka uviedla, že je prakticky vylúčené, že by v budúcnosti mohlo dôjsť k zlepšeniu vzťahov a k obnoveniu vzájomného spolužitia. Podľa jej názoru sú splnené podmienky pre rozvod manželstva podľa § 23 Zákona o rodine. Manželstvo prestalo plniť svoje spoločenské funkcie.

Odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podal dňa 22.9.2015 vyjadrenie k návrhu o rozvod manželstva. Vo vyjadrení bolo uvedené, že odporca podal dňa 22.5.2015 na Okresnom súde Zvolen návrh na rozvod manželstva. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 15C/184/2015. Toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 15C/184/2015-14 zo dňa 3.9.2015 zastavené s poukazom na ustanovenie § 83 O.s.p. pre prebiehajúce konanie na základe skôr podaného návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva.

Vo vyjadrení ďalej uviedol, že je pravda, že manželstvo s navrhovateľkou uzavreli X.X.XXXX vo F.. Z ich manželstva pochádzajú 2 už dospelé deti C., nar. XX.X.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX. V roku 2006 podal na Okresný súd Zvolen návrh na rozvod manželstva. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 13C/191/2006. Návrh na rozvod manželstva vzal späť a konanie bolo zastavené uznesením č.k. 13C/191/2006-20 zo dňa 5.3.2007. Po späťvzatí návrhu obnovil odporca s navrhovateľkou manželské spolužitie a v podstate návrh na rozvod manželstva zobral späť aj kvôli vtedy maloletým deťom, aby vyrastali v úplnej rodine. V roku 2007 navrhovateľka odišla bývať do podnájmu vo F. na W. X. Č.. XXXX/XX a vrátila sa späť až v roku 2011. Druhý krát odišla začiatkom roka, presne dňa 30.1.2015 potom, čo mu deň predtým uviedla, že nie je s ním šťastná a začala žiť v jednej domácnosti s cudzím mužom. V máji 2015 sa vrátila späť do spoločnej domácnosti. S prihladením na správanie navrhovateľky odporca nemieni s ňou ďalej žiť a nemieni obnoviť manželské spolužitie. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že deti pochádzajúce z manželstva sú už dospelé. Starší syn pracuje v Taliansku a mladší, o ktorého sa odporca staral a stará, žil s odporcom a momentálne žije s účastníkmi konania v jednej domácnosti. Odporca ďalej uviedol, že rodinu sa snažil vždy finančne zabezpečiť, dokonca navrhovateľka mala k dispozícii 2 autá, jedno zničila a druhé predala. Vyplatil jej aj finančné prostriedky na základe uzavretej Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 23.5.2007, pričom nemá vedomosť na aký účel tieto použila. Počas manželstva pracovala len sporadicky asi 5 - 6 rokov. Uviedol, že v manželstve nechce zotrvať, nemieni odpustiť navrhovateľke jej správanie, nevie kedy zase odíde, na aký čas a kedy sa zase vráti. Momentálne odchádza z bytu každý druhý týždeň na 4 - 5 dní. Odporca nevie uviesť kde sa zdržiava.

Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu zotráva na dôvodoch rozvodu manželstva, ktoré boli uvedené v podanom návrhu. Sú podľa jeho názoru splnené podmienky pre rozvod manželstva podľa ustanovenia § 23 ods.1 Zákona o rodine.

Navrhovateľka uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedol jej právny zástupca. K písomnému vyjadreniu odporcu uviedla, že nesúhlasí s tým, čo tam on napísal. Nesúhlasí s tým, čo on napísal o tom predchádzajúcom rozvode. Návrh na rozvod manželstva nebol zobrať späť z dôvodu záujmu odporcu o maloleté deti. Ona sa vtedy vyjadrila, že nedovolí deti rozdeliť a že si deti chce nechať pri sebe. Preto odporca potom zobral návrh na rozvod manželstva späť. Nie je pravdivé ani tvrdenie odporcu, že navrhovateľka pracovala sporadicky len 5 až 6 rokov. Nie je pravda ani to, že odporca nevedel, kde sa navrhovateľka nachádza, keď uviedol, že odchádzala aj na niekoľko dní, a že nevedel kde sa navrhovateľka nachádza. Odporca vedel, kde sa navrhovateľka nachádza. Skôr navrhovateľka nevedela, kde odchádzal odporca. Odporca sa vyjadril, že navrhovateľka jedno auto zničila, jedno predala. K tomuto uviedla, že mala haváriu, ktorú ledva prežila. Druhým autom bol starý Golf. Keď sa toto auto pokazilo, povedal odporca, že ho dá opraviť svojim kamarátom. Tam auto rozobrali a povedali, že sa už opraviť nedá a doporučili ho predať za 500 Eur. Odporca aj takto chcel, aby bola navrhovateľka od neho závislá.

Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že trvá na písomnom vyjadrení. Odporca súhlasí s rozvodom manželstva. Trvá na dôvodoch, ktoré boli uvedené v písomnom vyjadrení. Počas období, keď navrhovateľka nežila s odporcom v spoločnej domácnosti, čo bolo od r. 2007 do r. 2011 a v tomto roku do mája, odporca zabezpečoval chod domácnosti, staral sa o mladšieho syna a aj o staršieho syna, kým tento žil na Slovensku. Nie je pravda, že by odporca neprispieval na domácnosť. Odporca už predtým podal návrh na rozvod manželstva, ktorý zobral späť, lebo mladší syn účastníkov konania nechcel byť vtedy zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľke.

Odporca uviedol, že súhlasí so všetkým čo uviedla jeho právna zástupkyňa, nechce na tom nič meniť. Jednoznačne sa pripája k návrhu na rozvod manželstva.

Podľa § 23 ods.1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods.2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Súd mal takto uskutočneným dokazovaním jednoznačne preukázané, že manželstvo účastníkov konania je už dlhodobo vážne narušené, keď bolo preukázané, že účastníci konania nežili v spoločnej domácnosti od roku 2007 do roku 2011 a v tomto roku od januára do mája 2015 navrhovateľka opäť opustila spoločnú domácnosť a žila s iným mužom. Aj keď názory na príčiny hlbokého rozvratu manželstva účastníkov konania sú rôzne, žiadny z účastníkov konania nenavrhol ďalšie dokazovanie. Súd mal preukázané, že manželstvo je hlboko rozvrátené, z manželstva už nepochádzajú žiadne maloleté deti. Ani jeden z účastníkov konania nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia. Obidvaja účastníci konania navrhovali jednoznačne manželstvo rozviesť.

Z písomných vyjadrení a z ústnych prednesov účastníkov konania a ich právnych zástupcov vyplýva, že manželstvo účastníkov konania už neplní žiadnu svoju funkciu v zmysle § 18 Zákona o rodine a preto boli splnené podmienky pre rozvod tohto manželstva podľa § 23 ods.1 a ods.2 Zákona o rodine.

Súd preto podanému návrhu vyhovel, manželstvo účastníkov konania rozviedol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania o rozvod manželstva nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).